ते च 'स्रवोचन् शृगालो ऽयं प्रविष्टो ऽत्र कुतो उन्यया.
तच् हीप्रम् स्रईचन्द्रो ऽस्य गले ऽस्मिन् दीयताम् इति । ॐ
स्र्यचन्द्रं शरं मवा शिर्छ्हेद्भयाद् दुतं,
शिक्तिता लोकयात्रा 'इति गर्जन् स निर्गात् ततः । ॐ
तत्सकाशं ततो ऽगह्द् येन 'स्रसौ प्रेषितो ऽभवत्,
वृत्तातं च 'स्रवदत् तस्मै, सो ऽपि च 'एनम् स्रभाषत । ६।
साम सान्त्वं मया 'उत्तं ते, वेदस्य स्रवसरो ऽत्र कः?
किं वा 'स्राधाराधिद्रष्ठं कि जाड्यं वेद् जंडे जने । ६०
एवं विक्स्य गवा च तेन 'उत्ता सा विलासिनी,
दिपदस्य पशोरू स्रस्य तत् सुवर्णतृणं त्यज । ६०
क्सत्त्या च तया त्यत्तं सुवर्णी, प्राप्य स दिजः
पुनरू जातम् इव 'स्रात्मानं मन्वानो गृक्षम् स्रागतः । ६४

र्वप्रायाण्य् ऋहं पश्यन् कौतुकानि पदे पदे प्राप्तवान् राजभवनं महेन्द्रसदनोपमं । ⁶⁵ तत्रम् च अतः प्रविष्टो ऽकं शिष्येर् ऋग्ने निवेदितः स्वास्थानस्थितम् ऋदानं राजानं सातवाकृतं । ⁶⁶ शर्ववर्मप्रभृतिभिर् मिस्तिभः परिवारितं, रत्नसिंकासनासीनम् ऋमरेर् इव वासवं । ⁶⁷ विकितस्वस्तिकारं माम् उपविष्टम् ऋथ आसने राज्ञा कृतादरं च 'एवं शर्ववर्मादयो ऽस्तुवन् । ⁶⁸